

Arrest

nr. 125 327 van 10 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 13 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. LYNEN en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 27 februari 1976. U beëindigde de lagere school te Tema, en vatte daarna een opleiding 'catering' aan, die u beëindigde in het jaar 1994. Na gewerkt te hebben als winkel-assistente, begon u in het jaar 2002 als koksassistente te werken in het restaurant 'Country Kitchen' te Accra. U bent lesbisch en leerde in het jaar 2005 een zekere (R.K.) kennen, eveneens een lesbische vrouw, met wie u een relatie begon op 24 december 2005, nadat jullie elkaar reeds enkele maanden kenden. Op 6 maart 2011 werd u door uw huisbaas buiten gezet uit uw woonst te Nima, omwille van het feit dat u een lesbische relatie had. U werd daarbij uitgesloten door andere buurtbewoners, die tevens water op uw hoofd smeten. U

besloot te vertrekken, en u ging dit incident ook aangeven bij de Ghanese politie. De Ghanese politie weigerde echter u te helpen, deelde u mee dat lesbische relaties wettelijk verboden zijn in Ghana, en joeg u weg. U verhuisde daarna naar het huis van uw vriendin (R.K.). (R.K.) was onder dwang getrouwd met (J.B.), een Ghanese man die te New Jersey [Verenigde Staten] woonde, en jaarlijks drie weken bij (R.K.) op bezoek kwam. Op 20 augustus 2013 kwam (J.B.) onverwachts aan in het huis van (R.K.), wanneer u en (R.K.) seksuele betrekkingen hadden. (J.B.) betrapte jullie, en begon jullie uit te schelden en te slaan. U wist naar buiten te lopen en even later kwam ook (R.K.) buiten, die u zei dat ze zou pogen haar echtgenoot te kalmeren. U ging daarop naar het restaurant waar u werkte, waar (R.K.) u diezelfde dag nog opzocht. Ze vertelde u dat haar echtgenoot naar de politie ging om aan te geven wat hij zag, en ze raadde u aan naar een zekere (A.) te gaan – een bevriende homoseksueel – om er onder te duiken. U vertelde hem wat gebeurd was, en hij bracht u onder in een huis te Spinter's Road, waar u kon schuilen. Een week later vertelde (A.) u dat (J.B.) de politie betaalde om u te laten opsporen, en het beter zou zijn indien u het land verliet. Nadat (A.) de voorbereidingen voor uw vlucht regelde, verliet u op 3 oktober 2013 Ghana per vliegtuig. U kwam de volgende dag aan te België, en u vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 7 oktober 2013.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Immers, uw verklaringen wat betreft de door u voorgehouden lesbische geaardheid, worden absoluut niet geloofwaardig bevonden.

Gevraagd op welke leeftijd u voor het eerst opmerkte dat u zich tot vrouwen aangetrokken voelde, antwoordde u **vanaf de leeftijd van acht jaar** (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaarde hieromtrent – eerder clichématig – dat u de hele tijd de man wou zijn bij het spelen van het spel 'verstoppertje', u zich als man verkleedde, en u de andere meisjes met uw hand aanraakte. Ter verduidelijking gevraagd **of u toen ook ten volle besepte dat u zich tot vrouwen aangetrokken voelde, dan wel of het eerder een spelletje was waarbij u zich verkleedde en zo,** antwoordde u **dat u het ten volle besepte** (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd hoe het u begon te dagen dat u zich seksueel aangetrokken voelde tot meisjes, antwoordde u, **weinig verhelderend en vaagweg**, dat seks hebben goed voelt en u het leuk vond om met meisjes te spelen. U verklaarde verder dat uw gevoelens van seksuele aantrekking sterker werden rond de leeftijd van elf jaar. Gevraagd wat u zelf van deze gevoelens dacht, en wat er in u omging, antwoordde u **dat u er zich heel blij mee voelde**, en u verder niet weet hoe u het moet uitleggen. U de vraag opnieuw gesteld, verklaarde u dat u zich goed voelde bij vrouwen, veilig voelde, en u liefde voelde. Opnieuw gevraagd hoe u zich dan voelde bij de gewaarwording van deze gevoelens, en wat u er over dacht, verklaarde u, opnieuw **vaagweg en weinig verhelderend**, dat u liefde voelde voor vrouwen en u verliefd was wanneer u een vriendin zag. U daarna nog meermaals gevraagd hoe u zich voelde bij de gewaarwording van uw lesbische gevoelens, en u verduidelijkt dat u plots besepte lesbisch te zijn in een land als Ghana, verklaarde u – **geenszins een antwoord biedend op de u gestelde vragen** – dat je in **Ghana niet openlijk met je vriendin kunt kussen**, het moeilijk is lesbisch te zijn in Ghana, het in België anders is, u mooie vrouwen bewondert en er mee wilt slapen, en uw gevoelens anders waren dan die van anderen (zie gehoorverslag CGVS, p. 16-17). Gevraagd **of u het er moeilijk mee had uw lesbische geaardheid te aanvaarden** wanneer u besepte wie u was, iets dat u niet kan veranderen, antwoordde u **ontkennend en verklaarde u dat het niet moeilijk was** (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). U verklaarde verder dat u, nadat u voor de eerste keer seks gehad had met een vrouw, pas besepte wie u was. Gevraagd welke gevoelens u dan ervoer voor u een eerste keer seks had met een vriendin die op vakantie kwam in Ghana, antwoordde u dan weer dat u 'begon te voelen dat u lesbisch was', maar u niet wist wie u was. Gevraagd welke gevoelens en gedachten u dan allemaal ervoer, voordat u wist wie u was, antwoordde u **dat het voorheen gewoon spelen was, maar u niet wist dat u anders was en u gewoon speelde** (zie gehoorverslag CGVS, p. 18) – **een verklaring die geenszins coherent te noemen is met uw eerdere, hierboven reeds vermelde, verklaring dat u rond de leeftijd van acht jaar uw aantrekking tot vrouwen reeds ten volle besepte en het niet gewoon spelletjes waren.** Opnieuw gevraagd hoe u zich voelde bij de gewaarwording van uw ontlukende lesbische gevoelens, en hoe u uw gevoelens zag, verklaarde u, **vaagweg, ontwijkend en niet verhelderend**, dat u nooit graag mannen had en u aangetrokken bent tot vrouwen, u dacht dat u uw leven met een vrouw zou doorbrengen, en u uw gevoelens niet kan veranderen. **In een zoveelste poging te peilen naar hetgeen u doormaakte, wat u dacht, en welke gevoelens u allemaal ervoer bij de bewustwording van de door u geopperde lesbische geaardheid,** gevraagd hoe u zich voelde bij de ontdekking van uw eigen gevoelens, en wat u daarbij allemaal dacht, verklaarde u, **kortweg en geenszins blij gevend van doorleefde ervaring, dat u heel blij was.** Gevraagd waarom u daar dan

zo blij mee was, antwoordde u dat dat was wie u bent. U geconfronteerd met de vaststelling dat u zich realiseerde lesbisch te zijn, u een uitzondering zou vormen binnen de maatschappij in dewelke u leefde, u steeds alles geheim zou moeten houden, en u opnieuw gevraagd hoe u zich bij dit alles voelde, antwoordde u **vaagweg en allerminst een antwoord biedend op de u gestelde vraag**, dat de situatie in Ghana erg is maar u daaraan niets kan veranderen. **Gevraagd of u**, bij de gewaarwording van uw gevoelens tijdens uw adolescentie, **ook besepte dat het voor problemen kon zorgen in een land als Ghana, dat lesbische relaties niet aanvaard worden en het voorwerp van taboe uitmaken**, antwoordde u **bevestigend** (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). **Opnieuw peilend naar de gevoelens die u daarbij ervoer en de gedachten die u daaromtrent had** – gezien uw verklaring bewust te zijn geweest van het taboe dat in Ghana rust op relaties van lesbische aard – **antwoordde u, opnieuw geenszins blijk gevend van échte en doorleefde ervaringen, en evenmin een antwoord bieden op de u (meermaals) gestelde vragen hieromtrent – dat alles goed was vóór 2011, er geen problemen waren, en je er ‘gewoon’ niet voor kon uitkomen**. Opnieuw gevraagd of het moeilijk was voor u om te beseffen dat u anders was dan andere meisjes van uw leeftijd, antwoordde u – in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen – **bevestigend**. Aangemaand om daarover te vertellen en gevraagd hoe u zich dan voelde, antwoordde u vaagweg dat u zich soms afvroeg waarom u anders was, maar u er toch niets kon aan doen. Opnieuw gevraagd of u daarover wat meer kunt vertellen, antwoordde u dat het slecht voelt wanneer je familie je verwerpt (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). **Ter verduidelijking gevraagd of het voor u, voordat uw ouders u verstootten in het jaar 2011, ooit moeilijk was te aanvaarden, voor uzelf, dat u lesbisch bent**, antwoordde u **ontkennend, en verklaarde u, weinig overtuigend, dat het niet moeilijk was voor u omdat dat is wat u bent, u op uw gemak was, alles ‘ok’ was, en u blij was**. Gevraagd of het dan nooit moeilijk was voor u om uw geaardheid te aanvaarden, antwoordde u dat het helemaal niet moeilijk was. Gevraagd of u, wanneer u uw lesbische gevoelens begon te beseffen, er over nadacht wat er zou gebeuren indien het zou uitkomen, verklaarde u dat u bang was voor uw ouders, en voegde u eraan toe dat er geen druk was, en u **eigenlijk toch niet bang was, gezien u het toch geheim deed**. Gevraagd hoe u dan uw toekomst zag, gezien uw besef lesbisch te zijn en in een land als Ghana te wonen, antwoordde u enkel dat u niet veilig bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U opnieuw gevraagd hoe u uw verdere leven zag, gegeven uw besef lesbisch te zijn en het taboe daaromtrent in Ghana, antwoordde u, weinig overtuigend, dat u dacht dat het misschien ooit zou veranderen. **In een verdere poging te peilen naar doorleefde ervaringen – van een persoon die de eigen homoseksualiteit ontdekt, dit te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van elke vorm van homoseksualiteit** – gevraagd hoe u ermee omging dat in de Ghanese maatschappij van een vrouw doorgaans verwacht wordt dat ze trouwt en kinderen krijgt, antwoordde u – opnieuw **geenszins blijk gevend van enige reflectie hieromtrent** – dat dat het leven niet is dat u wilt (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). **U aangemaand om te proberen wat meer te vertellen over de manier waarop u zich van uw lesbische geaardheid bewust werd, wat er allemaal in u omging, waaraan u allemaal dacht en hoe u dit alles voor uzelf opnam en verwerkte**, antwoordde u – uiterst vaag, algemeen en geenszins blijk gevend van concrete doorleefde ervaringen – **dat u wist wie u was nadat u seks had met een vrouw, uw gevoelens dan sterker werden, u vrouwen bewondert, en u blij bent wanneer u bij vrouwen bent**.

Bovenstaande verklaringen doen reeds ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw, door u geopperde, lesbische geaardheid. Immers, de manier waarop u consequent de u gestelde vragen, wat betreft de beleving en ontdekking van uw lesbische geaardheid, ontwijkt, dan wel beantwoordt met vage, algemene, herhalende, beknopte en geenszins overtuigende verklaringen, alsook uw onvermogen enige blijk van reflectie of twijfel te geven bij de ontdekking van uw lesbische geaardheid, bij de manier waarop u met dit besef omging, en bij het besef in een maatschappij te leven die manifest vijandig staat tegenover de gevoelens die u ervaren zou hebben, getuigt van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde lesbische geaardheid. Immers, van iemand die ontdekt lesbisch te zijn – dit in het kader van een maatschappij die manifest vijandig staat tegenover elke vorm van homoseksualiteit – is het allerminst onredelijk om te verwachten dat deze toch ietwat uitleg zou kunnen geven bij de manier waarop deze dit besef opnam en verwerkte, en eventuele gevoelens van twijfel of aarzeling hierbij zou kunnen plaatsnemen, die verder gaan dan de vage, beknopte en geenszins aannemelijke verklaringen uwentwege, die erop neerkomen dat u er blij mee was, u zich op uw gemak voelde, en er geen enkel probleem was zolang het geheim was. Bij de ontdekking van uw eigen lesbische geaardheid, die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving, kan dan ook verwacht worden dat u hierover vrij en doorleefd kan vertellen (hetgeen in casu helemaal niet het geval is) – gegeven het feit dat een dergelijke ontdekking een grote impact heeft op het leven van de persoon die dit ontdekt, en deze persoon plaatst in de complexe realiteit waarmee lesbische vrouwen, levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd worden bij de

bewustwording van de eigen seksuele geaardheid. Dat u hiertoe helemaal niet in staat bleek te zijn, ondanks de veelheid aan verschillende vragen in deze richting die u werden gesteld tijdens het gehoor op het CGVS, doet dan ook ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde lesbische geaardheid. Uw beknopte en geenszins overtuigende verklaringen zijn voorts tekenend voor het gebrek aan inzicht uwentwege in de complexe realiteit waarin lesbische vrouwen in Ghana zich geplaatst zien, bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid. Van een persoon die beseft lesbisch te zijn in een homofobe maatschappij als de Ghanese, is het geenszins geloofwaardig dat deze niet aan de toekomst zou denken, zich niet zou bekommeren om de mogelijke problemen in het latere leven, en zich voorts praktisch geen enkele vraag zou stellen bij de bewustwording van de lesbische geaardheid. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – lesbisch zijnde in Ghana – of te getuigen van wat u dacht en wat door u heen ging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens), en uw uiterst beknopte uitleg dat het 'ok' was en u het wel geheim zou houden, is een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een lesbische vrouw, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van de homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele zinnige (concrete) gedachte, overweging, of gevoel bij het feit dat u lesbisch bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit.

U verklaarde voorts dat u op 6 maart 2011 door de huisbaas van het huis waar u woonde te Nima, gezegd werd dat u het huis moest verlaten, daar reeds meerdere mensen hun beklag bij hen deden omwille van uw levensstijl (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaarde daarop naar de politie te zijn gegaan om dit aan te geven, maar de politie zei u weg te gaan, zo niet zou u worden opgesloten (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). **Gevraagd of u, wanneer u naar de politie ging om er aan te geven dat u uw huis werd uitgezet, dan niet wist dat lesbisch zijn niet toegelaten is in Ghana, antwoordde u eerst dat u het wel al wist, en daarna meteen dat u niet wist dat het een misdaad was** (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U verklaarde **dat het de politieman was die u zei dat het een misdaad was**, en u het dan wist. Gevraagd wat u voorheen dan dacht, antwoordde u weinig verhelderend dat het geheim was, en dat er reeds velen in de gevangenis werden gestoken. Opnieuw gevraagd **hoe het komt dat u pas in het jaar 2011 – wanneer u de leeftijd van 35 had en reeds een zestal jaren een lesbische relatie had – te weten kwam dat lesbische relaties verboden zijn in Ghana, antwoordde u dat u dat pas te weten kwam nadat u naar de politie ging** (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). **Gevraagd of u dat voorheen dan nooit was opgevallen, antwoordde u bevestigend.** U gesteld dat u toch wel op de hoogte was van het taboe omtrent homoseksualiteit, antwoordde u – in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen – dat u dat niet wist, en **u pas nadien het taboe besepte** (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). Gevraagd of het dan voorheen nooit in u opdaagde dat het zo'n taboe is in Ghana, antwoordde u dat **helemaal niet geweten te hebben – een verklaring die volkomen tegenstrijdig is met uw eerdere, hierboven reeds vermelde, verklaringen hieromtrent – en verklaarde u voorts dat u pas wist dat het taboe was, nadat u naar de politie was gegaan.** Aan het einde van het gehoor op het CGVS door uw advocaat gevraagd of u vóór 2011 wél wist dat het taboe was, maar pas na 2011 ook wist dat het een misdaad betreft, antwoordde u dan weer bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). **Dat u plots uw verklaringen wijzigt, nadat uw advocaat u op een manifest suggestieve wijze dezelfde vraag opnieuw stelt, weet niet te overtuigen.** Afgezien van deze vaststelling, weten uw verklaringen – namelijk dat u pas in het jaar 2011 ontdekte dat relaties van homoseksuele aard wettelijk strafbaar zijn in Ghana – evenmin te overtuigen, en doen deze verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde lesbische geaardheid. Immers, u verklaarde dat u deel uitmaakte van een naamloze associatie, waar homo's en lesbiennes elkaar ontmoetten in het geheim (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). **Gevraagd sinds wanneer u bij die associatie betrokken was, antwoordde u sinds u uw vriendin [(R.K.)] ontmoette, en voegde u eraan toe dat zij u daar voorstelde.** Gegeven uw verklaring dat u uw vriendin (R.K.) ontmoette in september 2005, en een relatie met haar begon op 24 december 2005 (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), dient het dan ook opgemerkt dat het geenszins geloofwaardig is dat u, tot maart 2011, niet op de hoogte zou zijn geweest van de wettelijke strafbaarstelling van relaties van homoseksuele aard in Ghana. Van iemand die oppert sinds 8- à 11-jarige leeftijd bewust te zijn geweest van de eigen lesbische geaardheid, een vaste lesbische relatie begon op de leeftijd van 29 jaar oud, en sindsdien betrokken te zijn geweest bij een associatie waar homo's en lesbiennes elkaar heimelijk ontmoetten, is het allerm minst geloofwaardig dat deze helemaal niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat homoseksuele relaties wettelijk verboden zijn, en dit pas te weten zou

zijn gekomen op de leeftijd van 35 jaar oud, wanneer ze deze discriminatie vanwege derden omwille van de lesbische geaardheid, gaat aangeven bij de politie.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen – betreffende het geenszins doorleefde karakter van de door u afgelegde verklaringen omtrent het bewustwordingsproces van uw lesbische geaardheid, en uw wijzigende en incoherente verklaringen – dient vastgesteld dat u de door u geopperde lesbische geaardheid, allerm minst aannemelijk heeft weten te maken. Onderstaande vaststellingen, bevestigen verder het ongeloofwaardig karakter van de door u afgelegde verklaringen omtrent de door u geopperde lesbische geaardheid.

Gevraagd of (J.B.) – de echtgenoot van uw lesbische vriendin – reeds een vermoeden had van jullie relatie, voordat hij jullie betrapte, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd waarom u dat denkt, antwoordde u dat, wanneer hij in 2011 op vakantie kwam, u veel meer samen was met (R.K.) dan hem, en (R.K.) 's nachts naar uw kamer kwam. Gevraagd wat hij daarvan vond, antwoordde u dat hij soms kwam kijken, jullie zag liggen, en dan de deur dichtsmeet. Gevraagd hoe de mensen in de buurt van uw woonplaats te Nima, erachter kwamen dat u lesbisch bent, antwoordde u **dat ze u met uw vriendin zagen kussen in de auto, en de huisbaas – zo denkt u – u tweemaal zag kussen, eenmaal in de auto, en eenmaal aan het hek** (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd waarom jullie in het openbaar met elkaar kusten, antwoordde u – **de vraag 'waarom' volledig ontwijkend** – dat jullie elkaar ter afscheid op de mond kusten in de auto, en u niet weet of er toen iemand passeerde, en voegde u er nogmaals aan toe dat de huisbaas jullie zag. **Gevraagd of jullie dan niet bang waren dat iemand kon passeren en jullie bezig zien, wanneer jullie elkaar kusten in de auto, antwoordde u ontkennend.** Uit bovenstaande verklaringen blijkt een dermate risicogedrag dat er verder afbreuk gedaan wordt aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde lesbische geaardheid –en relatie. Immers, dat u – lesbisch zijnde in een land als Ghana, en reeds een kleine 5 jaar een lesbische relatie hebbende – zonder stil te staan bij de vraag of anderen jullie mogelijks zouden kunnen zien en zonder enige gevoelens van schrik, uw vriendin ter afscheid publiekelijk op de mond kust, wijst opnieuw op een treffend gebrek aan inzicht in de complexe realiteit, en steeds risicovolle situaties, waarmee personen in homoseksuele of lesbische relaties in een land als Ghana worden geconfronteerd. Deze verklaringen, alsook uw verklaring dat u samen met (R.K.) sliep wanneer haar echtgenoot (die te New Jersey woonde en jaarlijks slechts drie weken naar Ghana kwam, zie gehoorverslag CGVS, p. 5) op bezoek was, klemmen des te meer daar u, tijdens het gehoor op het CGVS, meermaals benadrukte dat alles geheim moest gebeuren (zie vb. gehoorverslag CGVS, p. 10 - “Het is geheim, de situatie is erg daar”, p.12 – “We doen het maar komen er niet openlijk voor uit, want het is geheim”, p. 20 – “Ik was zelfs niet bang eigenlijk. Ik deed het toch geheim.”). U verklaarde verder dat lesbische vrouwen die gevat worden, in de gevangenis worden gestoken, door niemand worden geholpen, en dat er reeds velen in de gevangenis zitten (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of u enige namen weet te geven van deze personen, antwoordde u evenwel ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Gevraagd of er in Ghana organisaties bestaan die opkomen voor de rechten van homoseksuelen, antwoordde u het niet te weten. **Gevraagd of u daar poogde achter te komen, antwoordde u ontkennend** en benadrukt u nog eens dat alles geheim is. Gevraagd wat de Ghanese wet zegt over homoseksualiteit ofte lesbisch-zijn, antwoordde u dat het hoofdstuk 7 is, [uit de wet van] 1960, ‘artikel 203, series 104’, en verklaarde u dat de voorziene strafmaat 10 tot 25 jaar is. Gevraagd of er expliciet vermeld staat dat homoseksuele, of lesbische relaties, verboden zijn, dan wel of er andere woorden worden gebruikt, verklaarde u dat de term ‘homoseksualiteit’ wordt gebruikt. Het dient evenwel vastgesteld dat de, in de Ghanese strafwet vermelde, bepaling met betrekking tot homoseksualiteit, hoofdstuk 6, artikel 104 betreft, en een strafmaat van 5 tot 25 jaar voorziet (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Voorts wordt niet de term ‘homoseksualiteit’ gehanteerd, maar wel ‘unnatural carnal knowledge’, dat in hetzelfde wetsartikel gedefinieerd wordt als ‘seksuele betrekkingen met een persoon of dier op een onnatuurlijke manier’. **Uw verklaringen dat reeds vele lesbische vrouwen in de gevangenis werden geplaatst, zonder daarbij enige naam te kunnen geven, het nalaten uwentwege enige poging te ondernemen om erachter te komen of er organisaties bestaan te Ghana die opkomen voor de rechten van homoseksuelen, en uw, schijnbaar precieze, maar foutieve, verklaringen omtrent de wettelijke bepalingen met betrekking tot homoseksualiteit in Ghana, bevestigen enkel het hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardige karakter van de door u geopperde lesbische geaardheid.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde lesbische geaardheid en lesbische relatie. Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, die hiervan het gevolg waren.

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten, weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. **Wat betreft het door u neergelegde verslag vanwege de Ghanese politie**, kan het volgende worden opgemerkt. In dit politieverslag valt te lezen dat u op 6 maart 2011 het slachtoffer was van een aanval, vanwege uw huisbaas en enkele mensen uit uw wijk, enkel en alleen omdat u lesbisch bent. Daarnaast staat ook vermeld dat u dit aangaf bij de politie, en dat de dienstdoende politieman u wegjaagde omdat u lesbisch bent en u zei nooit meer terug te komen. Afgezien van de hierboven reeds vermelde vaststelling – namelijk dat het hoegenaamd niet geloofwaardig is dat u niet op de hoogte was van enige strafbaarstelling van homoseksualiteit, wanneer u naar de politie ging – dient opgemerkt dat het allerm minst aannemelijk is dat de Ghanese politiediensten u een schriftelijk bewijs zouden meegeven van hun onwil om u bescherming te bieden. Daarenboven dient opgemerkt dat – hoewel er in de hoofding van het betreffende politieverslag vermeld staat dat het werd opgesteld te Nima in de regio 'Greater Accra' – in de stempel onderaan het politieverslag, te lezen valt dat het de politiediensten betreft uit Bekwai in de regio Ashanti – zo'n 260 kilometer van Accra verwijderd. **Gegeven deze vaststellingen, kan er dan ook allerm minst geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden authenticiteit van dit document.** **Wat betreft de door u neergelegde Ghanese geboorteakte**, dient vastgesteld dat deze geen enkel objectief element bevat (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Het dient hierbij tevens opgemerkt dat er op de door u neergelegde geboorteakte te lezen valt dat uw geboorte pas geregistreerd werd nadat u Ghana verliet, op datum van 3 oktober 2013, en dat degene die uw geboorte liet registreren, uw moeder (A.A.) betreft – van wie u opperde dat ze u nooit meer wilde zien en die dreigde zelfmoord te plegen indien u niet vertrok (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). **Wat betreft de door u neergelegde brieven** vanwege (A.D.K.), en een zekere (K.), dient vastgesteld dat deze een duidelijk gesolliciteerd karakter bezitten, een zeer vage inhoud hebben, en voorts door gelijk wie, gelijk wanneer en gelijk waar opgesteld kunnen zijn. Deze brieven vormen dan ook geenszins een bewijs van de door u geopperde lesbische geaardheid, en daarmee verbonden vervolgingsfeiten. **Wat betreft de door u neergelegde schriftelijke verklaringen** vanwege (E.R.) – opvoedster NBBM bij Fedasil Sint-Truiden – dient vastgesteld dat hierin enkel te lezen valt dat deze van mening is dat u zich 'zeer graag' zou integreren in holebi-organisaties, en dat u reeds tweemaal naar een activiteit zou zijn geweest van het 'Regenbooghuis Limburg'. Dat u reeds tweemaal deelgenomen zou hebben aan een activiteit van het 'Regenbooghuis Limburg', is echter geenszins een bewijs van de door u geopperde lesbische geaardheid. Daarenboven kunnen vraagtekens geplaatst worden bij uw interesse in deze holebi-organisatie, daar u – tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd wie die holebi-activiteiten organiseerde waar u aan deelnam (zie gehoorverslag CGVS p. 11) – niet wist aan te geven hoe deze organisatie zou noemen, en u daarop plots een flyer van de organisatie 'Berdache' [een organisatie voor ouders van transgenderkinderen] tevoorschijn haalde, en verklaarde te denken dat deze organisatie de holebi-feestjes organiseerde waar u naar toe ging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op een manifeste beoordelingsfout vanwege de verwerende partij en op de schending van de algemene zorgvuldigheidsplicht, van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 48 en 48/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster het volgende:

"Verwerende partij stelt dat de vrees van verzoekster voor vervolging in Ghana niet geloofwaardig is en dat het asielrelaas van verzoekster op een aantal punten erg vaag en ontoereikend is.

Zo stelt verwerende partij dat verzoekster niet doet blijken van een echte en doorleefde ervaring omtrent de lesbische geaardheid omdat zij geen moeite had met de aanvaarding van haar geaardheid daar zij hier toch niets aan kon veranderen.

Verzoekster beantwoordt de vragen van verwerende partij steeds hetzelfde met name dat zij het niet moeilijk heeft met het feit dat ze lesbisch is en dat ze er niets aan kan veranderen. Verwerende partij

oppert in zijn beslissing dat er een stereotype van ervaring is bij het vaststellen van een lesbische geaardheid in maatschappijen die manifest vijandig staan tegenover deze gevoelens. QUOD CERTE NON verzoekster is iemand die stevig in haar schoenen staat en zelfzeker is over het feit dat ze op vrouwen valt ongeacht ze in een omgeving woont die hier vijandig tegenover staat. Haar verklaring kan niet als ongeloofwaardig aanzien worden, louter door het feit dat verwerende partij vindt dat ze niet antwoordt volgens stereotype bewoordingen.

Daarentegen doordat verzoekster telkenmale de vragen op dezelfde manier en juist niet volgens een bepaald stereotype beantwoordt, bevestigt des te meer de geloofwaardigheid van haar verhaal. Verzoekster brengt 3 verklaringen bij die haar verhaal staven, waaronder één verklaring van haar nicht die bevestigt zoals weergegeven in de verklaring van verzoekster dat haar familie haar uitgesloten heeft door haar lesbische geaardheid (stuk 3 a t/m c)

Ten slotte werd het interview afgenomen door een mannelijke afgevaardigde van verwerende partij, gelet op het gevoelig karakter van de problematiek en de geaardheid van verzoekster kan allerminst gezegd worden dat zij zich op haar gemak voelde om op de spervuur van vragen over haar geaardheid te antwoorden.

Verzoekende partij is dus wel degelijk een lesbienne wonende in Ghana, die vrees heeft vervolgd te worden door haar geaardheid."

2.1.2. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift drie verklaringen (stukken 3.a-3.c).

2.2.1. Verzoekster preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling kunnen worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van haar beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Ghanese samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Waar verzoekster aanvoert dat het gehoor werd afgenomen door een mannelijke *protection officer* en dat zij zich hierbij niet op haar gemak voelde, dient opgemerkt dat verzoekster bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk werd gevraagd of zij een voorkeur had om in het bijzijn van een mannelijke of een vrouwelijke medewerker en tolk te worden gehoord en dat zij stelde geen voorkeur te hebben (administratief dossier, stuk 10, vraag 8). Bovendien maakten verzoekster, noch haar raadsman enige opmerking dienaangaande tijdens het gehoor (gehoorverslag CGVS, p. 29). Aldus kan verzoekster niet ernstig in onderhavig verzoekschrift aanvoeren dat zij zich tijdens het gehoor niet op haar gemak zou gevoeld hebben omdat het gehoor geschiedde met een mannelijke *protection officer*.

De bestreden beslissing weigert verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) zij slechts door middel van ontwijkende, vage, algemene, herhalende, beknopte en geenszins overtuigende verklaringen en zonder blijk van reflectie of twijfel verhaalt over de ontdekking en beleving van haar beweerde lesbische geaardheid in het kader van de homofobe Ghanese maatschappij, (ii) het niet geloofwaardig is dat zij pas sinds maart 2011 op de hoogte is van de strafbaarstelling van homoseksualiteit in haar land van herkomst, terwijl zij stelde sinds 8- à 11-jarige leeftijd bewust te zijn geweest van haar geaardheid, op 29-jarige leeftijd een lesbische relatie begon en sindsdien betrokken te zijn geweest bij een associatie waar homo's en lesbiennes elkaar heimelijk ontmoeten, (iii) zij onaannemelijk risicovol gedrag stelt door haar beweerde vriendin op de mond te kussen op plaatsen waar zij gezien konden worden, gelet op de homofobe context van de Ghanese samenleving, (iv) zij geen namen kan geven van lesbische vrouwen die in de gevangenis werden opgesloten, zij geen

poging ondernam om erachter te komen of er in Ghana organisaties bestaan die opkomen voor de rechten van homoseksuelen en foutieve verklaringen aflegt omtrent de wettelijke bepalingen aangaande homoseksualiteit in Ghana, (v) het niet geloofwaardig is dat het door haar op het CGVS neergelegde politieverlag haar door de Ghanese politiediensten zou zijn meegegeven als schriftelijk bewijs van hun onwil om haar bescherming te geven, terwijl de stempel op dit verslag bovendien vermeldt dat het de politiediensten uit Bekwai in de regio Ashanti betreft en in de hoofding vermeld wordt dat het werd opgesteld in Nima in de regio Greater Accra, en (vi) de door haar op het CGVS neergelegde brieven en verklaringen evenmin in staat zijn de voorgaande vaststellingen te wijzigen.

In onderhavig verzoekschrift komt verzoekster niet verder dan te stellen dat verweerder stereotiepe antwoorden verwacht en dat het feit dat zij geen stereotiepe antwoorden gaf, de geloofwaardigheid van haar asielrelaas bevestigt. In de bestreden beslissing wordt echter op uitgebreide wijze gemotiveerd waarom geen geloof gehecht kan worden aan verzoeksters voorgehouden lesbische geaardheid en bijgevolg evenmin aan de beweerde vervolgingsfeiten die verzoekster omwille van deze geaardheid zouden zijn overkomen en verzoekster toont niet *in concreto* aan waar of wanneer stereotiepe antwoorden verwacht werden. De louter algemene stelling dat stereotiepe antwoorden verwacht worden zonder aan te duiden over welke antwoorden het gaat, is niet voldoende om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

De Raad merkt op dat verzoekster slechts twee verklaringen bij haar verzoekschrift voegt: één van (J.P.A.) (stuk 3a) en één van (F.A.) (stuk 3b). Deze verklaringen hebben duidelijk een gesolliciteerd karakter en zijn dan ook niet van aard de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Documenten hebben bovendien slechts een ondersteunende bewijswaarde, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden, *quod non in casu*.

Voor het overige komt verzoekster in onderhavig verzoekschrift niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS